

Arrest

nr. 292 219 van 20 juli 2023
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente Merksplas, vertegenwoordigd door de burgemeester

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 3 april 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Merksplas van 21 maart 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 288 252 van 28 april 2023 waarbij de vordering tot het vorderen van voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid onontvankelijk is.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juli 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VANGENECHTEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaten C. DECORDIER & T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 13 maart 2023 dient de verzoekende partij in de gemeente Merksplas een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. Op 21 maart 2023 neemt de burgemeester van de gemeente Merksplas een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"In uitvoering van artikel 52 §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag

voor een verklaring van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 13/03/2023 werd ingediend door

(...) Verblijvende te/ verklaart te verblijven te Merksplas Steenweg op Wortel 1 A000

om de volgende reden geweigerd :

Verzoeker werd aangetroffen in het Centrum voor Illegalen te Merksplas. Het Centrum voor Illegalen is een gesloten centrum.

Verzoeker wordt vastgehouden in het centrum naar aanleiding van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, en wordt slechts vastgehouden voor de tijd die noodzakelijk is voor de uitvoering van deze maatregel conform artikel 7, derde lid en volgende van de Vreemdelingenwet. De vasthouding heeft een bewarend en tijdelijk karakter. Ofwel wordt de verwijderingsbeslissing uitgevoerd en zal verzoeker het grondgebied moeten verlaten, ofwel zal verzoeker opnieuw in vrijheid moeten worden gesteld en zal hij het gesloten centrum verlaten en zijn verblijfplaats elders moeten vestigen of hernemen.

N.a.v. de woonstcontrole in het Centrum voor Illegalen werd effectief vastgesteld dat betrokkene dan wel aanwezig is in het gesloten centrum, maar daar niet daadwerkelijk duurzaam verblijft en ook niet de intentie heeft om zich duurzaam in de gemeente Merksplas te vestigen:

Betrokkene geeft te kennen dat de helft van zijn spullen aanwezig zijn, de andere helft ligt in Turnhout bij zijn vriendin. Betrokkene geeft aan zijn hobby's uit te oefenen in Turnhout.

Betrokkene geeft aan zich niet te willen vestigen in Merksplas maar in Turnhout, T. (...). Tenzij de inschrijving nodig is voor de procedure, dan wil hij zijn adres tijdelijk in Merksplas.

De referentiepersoon waarmee de verzoeker de procedure gezinshereniging aangaat is woonachtig te Turnhout.

Het Centrum Illegalen kan daarom niet aanzien worden als een hoofdverblijfplaats conform de Algemene Onderrichtingen betreffende het houden van de bevolkingsregisters. gecoördineerde versie van 31 maart 2019. zodat een inschrijving aldaar niet mogelijk is.

Ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft al bevestigd dat het niet mogelijk is voor een gemeente om over te gaan tot inschrijving op het adres van een gesloten centrum. Zo oordeelde de Raad in een arrest nr. 281.088 dd. 29.11.2022:

"De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing steunt op het determinerende motief dat het centrum voor illegalen te Merksplas niet kan worden aanzien als een hoofdverblijfplaats, zodat een inschrijving aldaar niet mogelijk is en de woonstcontrole negatief is.

Op 16 mei 2022 werd aan verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering afgegeven. Het is naar aanleiding van deze beslissing, die definitief in het rechtsverkeer is, dat verzoeker in het gesloten centrum verblijft. Verzoeker werd aldus overeenkomstig artikel 7, derde lid en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet vastgehouden voor de tijd die noodzakelijk was voor de duur van de maatregel.

Deze vasthouding is in de regel beperkt tot twee maanden en kan telkens verlengd worden met twee maanden. Na vijf maanden moet de vreemdeling echter in vrijheid worden gesteld (behoudens redenen van openbare orde). Hieruit blijkt duidelijk dat de vasthouding in het gesloten centrum een bewarend en tijdelijk karakter heeft. Ofwel zal de verwijdering en beslissing worden uitgevoerd, ten gevolge waarvan verzoeker het grondgebied zal hebben verlaten, ofwel zal verzoeker opnieuw in vrijheid worden gesteld, waarna hij het gesloten centrum zal (moeten) verlaten en zijn verblijfplaats elders zal moeten vestigen.

Overeenkomstig artikel I, § 1, 1° en 2°, van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten worden de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn tot langer verblijf of die om een andere reden krachtens de vreemdelingenwet, ingeschreven in het bevolkingsregister of het wachtregister op de plaats of waar zij hun hoofdverblijfplaats hebben gevestigd. Artikel 3 van deze wet definieert de hoofdverblijfplaats als de plaats waar de leden van een huishouden of een alleenstaande gewoonlijk leven.

Artikel 16, § 1, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister preciseert dat de bepaling van de hoofdverblijfplaats is gebaseerd op een feitelijke situatie, dat wil zeggen de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar. Deze vaststelling gebeurt op basis van verschillende elementen, met name de plaats waarheen de betrokkene gaat na zijn beroepsbezigheden, de plaats waar de kinderen naar school gaan, de arbeidsplaats, het energieverbruik en de telefoonkosten, het gewone verblijf van de

echtgenoot of van andere leden van het huishouden. De Raad is te dezen van oordeel dat het hoger geschetste bewarend en tijdelijk karakter van verzoekers gedwongen verblijf in het gesloten centrum met verenigbaar is met het "effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar". Het gesloten centrum kan bijgevolg niet worden beschouwd als verzoekers hoofdverblijfplaats in de zin van artikel 1 van de voormelde wet van 19 Juli 1991, zodat een inschrijving op dat adres niet mogelijk was. Verweerder heeft dan ook terecht vastgesteld dat verzoeker zijn verblijfplaats niet heeft op het grondgebied van de gemeente / stad, zodat de aanvraag zonder schending van artikel 50. tweede lid. van het vreemdelingenbesluit kon worden geweigerd omdat verzoeker niet verblijft op het grondgebied van de gemeente. "

Uit een controle van het rijksregister blijkt bovendien dat het familielid-referentiepersoon niet woonachtig is op het grondgebied van de gemeente, wat eens te meer bewijst dat de aanvrager hier niet daadwerkelijk duurzaam verblijft, en daar ook niet de intentie toe heeft.

De woonstcontrole dient dan ook als negatief te worden aanzien: de betrokkene is aanwezig in het centrum, maar dit centrum kan niet worden beschouwd als zijn hoofdverblijfplaats.

De aanvraag dient dan ook geweigerd te worden. conform artikel 52, §3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen."

1.3. Op 28 juni 2023 wordt de verzoekende partij in vrijheid gesteld.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van deze wet enkel voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198- 413).

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang moet persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig zijn (RvS 25 maart 2013, nr. 222 969).

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. De Raad wijst er ter terechtzitting op dat uit informatie van de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij op 28 juni 2023 in vrijheid werd gesteld en niet langer in de gemeente Merksplas verblijft en stelt zich dan ook de vraag naar het actueel belang van de verzoekende partij bij onderhavige vordering.

2.3. De advocaat van de verzoekende partij stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. De verwerende partij meent dat de verzoekende partij geen belang meer heeft bij de onderhavige vordering.

2.4. Wat het actueel belang van de verzoekende partij betreft bij de beslissing van 21 maart 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden, wijst de Raad op artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenbesluit), op grond waarvan de aanvraag van de verzoekende partij vermeld in punt 1.1. wordt geweigerd door middel van de bestreden beslissing.

De relevante bepalingen van artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit luiden als volgt:

“§ 1

Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfkaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter.

In dit geval wordt de betrokkene, na de controle van de verblijfplaats, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie (model A) met een geldigheidsduur van zes maanden, te rekenen vanaf de aanvraag.

(...)

§ 3

Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.”

2.5. Gezien de verzoekende partij heden niet (langer) in de gemeente Merksplas verblijft, zal de verwerende partij na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing *in casu* bijgevolg enkel opnieuw kunnen weigeren door middel van een bijlage 20 op grond van artikel 52, §3 van het Vreemdelingenbesluit daar uit een woonstcontrole niet zal blijken dat de verzoekende partij op het grondgebied van de gemeente verblijft.

Er blijkt derhalve niet dat de eventuele vernietiging van de in het kader van voorliggend beroep bestreden beslissing de voornoemde verzoekende partij nog tot voordeel kan strekken.

2.6. Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang in hoofde van de verzoekende partij, niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juli tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. L. VERBIEST,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. VERBIEST

N. VERMANDER